

Zou een christen Kerstmis vieren?

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/xmas/celeb.htm>

Biblical Discernment Ministries - Revised 11/2002

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes, inlas en voetnoten door M.V., 4-12-2016

Er is *geen* bijbelse machtiging, precedent, noch voorschrift voor de herdenking van de dag van Christus' geboorte als een dag van bijzondere godsdienstige viering. Dit wil niet zeggen dat wij Christus' geboorte en zijn betekenis niet in herinnering zouden brengen, maar voor ingestelde herdenkingen en vieringen moeten we een bijbels bevel of precedent hebben! Feit is dat de vroege kerk Christus' geboorte *niet* vierde – zulke viering kwam enkel de kerk binnen middels “christianisatie” van heidense rituelen in de tijd dat het katholicisme tot staatsreligie werd gemaakt door Constantijn in de vierde eeuw nC. Vermits het Woord van God *geen* steun verleent aan de traditie van Kerstmis mag het geweten van een christen *niet* belast worden met zo'n viering.

Het volgende overzicht beschrijft de oorsprong van Kerstmis (met zijn geassocieerde heidense gebruiken, symbolen en terminologie), detailleert de Schriftuurlijke steun *tegen* het vieren van kerstmis, poogt aan te tonen dat het vieren van Kerstmis *niet* valt binnen het rijk van christelijke vrijheid, en poogt acht van de belangrijkste rationalisaties te weerleggen die christenen naar voren schuiven voor het vieren van Kerstmis.

I. De oorsprong van Kerstmis

A. Een lange evolutie — Kerstgebruiken zijn geëvolueerd uit tijden lang voor de christelijke periode: een afkomst van seizoensgebonden, heidense, religieuze en nationale praktijken, bekapt met legendes en tradities. Hun seizoensgevoelige connecties met de heidense feesten van de *winterzonnewende* relateren ze met oude tijden, toen veel aardse bewoners zoonaanbidders waren. Toen de bijgelovige heidenen de zon aan de hemel gradueel naar het zuiden zagen verschuiven en de dagen korter werden, geloofden zij dat de zon wegging om misschien wel niet meer terug te komen. Om de terugkeer van de zon in het noorden aan te moedigen (d.w.z.: de winter zonnegod sterkte geven om hem terug tot leven te brengen), werd de zonnegod aanbeden met uitgewerkte rituelen en ceremoniën, met inbegrip de bouw van grote “bonfires” (openlucht brandstapels), gedecoreerd met altijd groen blijvende planten zoals hulst, klimop en mistletoe, en de representaties van zomervogels als huisdecoraties. De winterzonnewende was de kortste dag van het jaar, toen de zon schijnbaar stil stond aan de zuidse hemel. Door het observeren van de afremming van de zon in zijn zuidelijke beweging, en zijn stop, geloofden de heidenen dat hun petitie succesvol waren geweest. Dan brak er een tijd aan van mateloze verheuging, met uitgelatenheid, drinken en vraatzuchtig feestvieren. Daarna, toen de heidenen observeerden dat de zon opnieuw bewoog naar het noorden, en ze na een week in staat waren te determineren dat de dagen langer werden, werd er een nieuw jaar afgekondigd.

B. Behoorde niet tot de vroegste christelijke vieringen — Kerstmis behoorde *niet* tot de vroegste vieringen van de Kerk. Het werd niet gevierd, herdacht of nagekomen, niet door de apostelen, noch in de apostolische kerk – tenminste niet voor de eerste 300 jaren van de kerkgeschiedenis! De geschiedenis onthult dat in ong. 440 nC de Kerk te Jeruzalem aanving met het vieren van Kerstmis, overeenkomstig de leiding van het Rooms-katholicisme (zie I. C.). Het was genoegzaam voor de vroege christenen dat Jezus, hun Heer en Redder, geboren werd. Zij prezen God dat Jezus Christus inderdaad in het vlees gekomen was. De dag en de tijd van Zijn geboorte had geen relevantie voor hen, omdat Jezus niet langer fysiek op aarde was. Hij was teruggekeerd naar de hemel. En het was de *opgestane, verhoogde* Christus naar wie zij keken, en dat door geloof – niet naar een baby in een kribbe. Jezus Christus is *niet langer* een baby; *niet langer* het “Christuskind”, maar de verhoogde Heer van allen. En Hij komt NIET elk jaar terug naar de aarde als een baby in de tijd rond Kerstmis

– niettegenstaande dit de impressie is in bepaalde lofzangen die gezonden worden in protestantse diensten (zie subrapport: http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/xmas/xmas_car.htm).

C. De rol van religie in het oude Rome – Religie speelde een essentiële rol in de wereld van het oude Rome. En keizer Constantijn begreep dit. Door het christendom een officiële status te geven bracht hij interne vrede in het keizerrijk. Als briljante bevelhebber had hij ook het verstand te erkennen dat na de afkondiging dat het christendom nu de “staatsreligie” was (Constantijn dwong alle heidenen van zijn rijk om gedoopt te worden in de Roomse kerk), er nood was aan echte eenheid tussen paganisme en christendom. De corrupte Roomse kerk zat vol heidenen die zich nu maskeerden als christenen en zij moesten gepacificeerd (tot vrede en rust gebracht) worden. Wat was er dan gemakkelijker dan het “christianiseren” van hun heidense afgoderijen! Dus werden de *Babylonische mysterie religies* geïntroduceerd door Constantijn, vanaf 313 nC. De door Constantijn geleide Romeinse kerk was meer dan gewillig om heidense praktijken te adopteren en te adapteren om het christendom verteerbaar te maken voor de heidenen. Constantijn gebruikte religie als een politiek instrument, volledig ontdaan van enige ware spiritualiteit:

- Heidense rituelen en afgoden kregen christelijke namen (bv. Jezus Christus werd gepresenteerd als de Zon der Gerechtigheid [Maleachi 4:2] en verving hun god *Sol Invictus* [Onoverwinnelijke Zon]).
- Heidense feestdagen werden gereclassificeerd als christelijke feestdagen.
- 25 December was het Festival van de “Overwinning van de Zonnegod” in de heidense Babylonische wereld. In het oude Romeinse rijk kan de viering terug getraceerd worden tot het Romeinse festival van *Saturnalia*, dat Saturnus eerde, de oogstgod, en Mithras, de god van het licht; beiden werden gevierd tijdens of kort na de winterzonnwende (tussen de 17de en 23ste december). Voor all antieke heidense beschavingen was 25 december de geboortedag van de goden – de tijd van het jaar wanneer de dagen begonnen te lengen en de mens gezegend werd met een “wedergeboorte van de natuur”. Bovendien werden alle 25 december festivals (Babylonisch en Romeins) gekarakteriseerd door 5-7 dagen vieringperiodes van onbeteugelde of orgiastische uitgelatenheid en wellustigheid.

25 December was bijzonder belangrijk in de kult van Mithras, een populaire godheid in het oude Romeinse rijk. Robert Myers (een proponent voor het vieren van Kerstmis) zegt in zijn boek *Celebrations*:

“Vóór de viering van Kerstmis was 25 december in de Romeinse wereld de *Natalis Solis Invicti*, de geboortedag van de Onoverwinnelijke Zon. Dit feest, dat plaatsvond vlak na de winterzonnwende van de Juliaanse kalender, was ter ere van de Zonnegod Mithras, oorspronkelijk een Perzische godheid wiens kult de Romeinse wereld penetreerde in de eerste eeuw vC. ... Naast de Mithraïsche invloed waren nog andere machten aan het werk. Vanaf 17-23 december celebreeerden de Romeinen het oude feest van de Saturnaliën. ... Het was een herdenking van het Gouden Tijdperk van Saturnus, de god van zaaien, landbouw en veeteelt”.

Om het christendom verteerbaar te maken voor de heidenen, adopteerde de Roomse kerk gewoon de Saturnalia in het christendom, en daarna werden vele van de geassocieerde heidense symbolen, vormen, gebruiken en tradities geherinterpreteerd (d.w.z. “gechristianiseerd”) op manieren die “acceptabel” waren voor christelijke geloof en praktijk. In feite, in 375 nC verkondigde de Kerk van Rome onder paus Julius I gewoon dat de geboortedatum van Christus “ontdekt” was geworden om plaats gevonden te hebben op 25 december, en dit werd als zodanig geaccepteerd door de “getrouwen”. Het festival van Saturnalia en de geboortedag van Mithras kon nu gevierd worden als de geboortedag van Christus! De heidenen stroomden binnen in de katholieke aanbiddingsplaatsen, want zij waren nog steeds in staat hun eigen oude goden te aanbidden, maar nu louter onder verschillende namen. Het maakte hen niet uit of zij de Egyptische godin van moeder en kind aanbaden onder de oude namen (Isis en Horus), of nu onder de nieuwe namen van “Maagd Maria” en het “Christus-kind”. In elk geval was het dezelfde oude agoderij-religie (vgl. 1 Thessalonicenzen 1:8-10; 5:22, waar Paulus tot de Thessalonicenzen zegt “hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt” – zij hadden hun afgoden geen andere naam gegeven om ze de christianiseren). De Rooms-katholieke

Kerstdag is niets anders dan “gedoopt” paganisme, dat veel te laat kwam om deel te kunnen uitmaken van “het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is” (Judas 3).

D. “Christianisatie” van heidense gebruiken, symbolen, en terminologie – Het christendom moest een transformatie ondergaan opdat de heidense Romeinen zich konden “bekeren” zonder hun oude geloven en rituelen op te geven. Het eigenlijke effect daarvan was het paganiseren van het officiële christendom. “Er werd een compound (samengestelde) religie gefabriceerd, waarvan het christendom het naamregister leverde, en het heidendom de doctrines en rechten. De afgoderij van de Romeinse wereld, alhoewel ontdaan van zijn oude pre-eminentie, werd geenszins ontmanteld. In plaats daarvan, werd zijn heidense naaktheid bedekt met het kleed van een misvormd christendom” (W.E. Vine). heidense gebruiken zoals ambtsgewaden, kaarsen, wierook, beelden, en processies, werden allemaal geïncorporeerd in de kerkelijke aanbidding, en dat gaat door tot op vandaag.

De volgende gebruiken en tradities, geassocieerd met Kerstmis, hebben allemaal heidense oorsprongen. Natuurlijk konden christenen deze gebruiken niet meer handhaven omwille van hun boze en perverse redenen, maar het feit van hun oorsprongen blijft – “De gebruiken van die volken zijn onzinnig” (Jeremia 10:3) en zouden daarom zorgvuldig in beschouwing moeten worden genomen door hen die de Heer kennen:

1. De godslasterlijke “Mis van Christus” ingekort tot “Kerstmis” (Eng. Christmas) – Het Rooms-katholieke “Kerstmis” is een bijzondere mis gecelebreerd voor de viering van Christus’ geboorte. In deze mis wordt Jezus zowel priester beschouwd als slachtoffer, en vertegenwoordigd door de katholieke priester die Hem offert *elke keer* wanneer de mis wordt gecelebreerd. Door dit “offer” gelooft de priester dat hij de macht heeft om het brood en de wijn te veranderen in Jezus’ letterlijke vlees en bloed, en de mensen moeten deze elementen aanbidden zoals zij God Zelf aanbidden. Dit is duidelijk een ontkenning van het evangelie, en daarbij een vals evangelie (een overdoen van het slachtoffer voor zonde: Hebr. 9:12, 24-26; 10:10, 12, 14). En toch, zij die doorheen de jaren zich uitspreken tegen het godslasterlijke Rooms-katholieke systeem, omarmen Rome’s meest godslasterlijke gruwel van alle: de viering van Kerstmis!

2. Geboortescènes (ontaard door heidendom) – Haast elke vorm van heidense aanbidding stamde af van de Babylonische mysteriën, die de aandacht focusten op de “moedergodin” en de geboorte van haar kind. Dit werd overgenomen voor de “Maria-Jezus” aanbidding wat gemakkelijk accommodeerde bij de menigten heidenen die “bekeerd” werden tot Constantijns Rooms-katholieke kerk. Als iemand beelden zou oprichten van Maria en Jozef, zouden velen binnen protestantse kringen “afgoderij” schreeuwen! Maar wanneer in de kersttijd een beeld van een baby wordt geplaatst bij beelden van Maria en Jozef, dan wordt dat een “geboortescène” genoemd en wordt dit niet langer aanzien als afgoderij (vgl. Exodus 20:4-5a; 32:1-5a; 9-10a).

3. Kerstboom – Altijd groene (evergreen) bomen die in de winter groen blijven terwijl de meeste bomen slapend zijn, zijn al heel lang symbolen voor onsterfelijkheid, vruchtbaarheid, seksuele potentie, voortplanting, en werden vaak in de huizen gebracht en opgericht als afgoden. De volle mystieke betekenis van de evergreen kan enkel begrepen worden wanneer men de grondige eerbied beschouwt van de oude heidenen voor alle natuurlijke fenomenen – “Voor hen was de Natuur overal levend. Elke bron had zijn geest, elke berg zijn godheid, en elk water, bos en grasland zijn bovennatuurlijke associatie. Het ruisen van de bomen was het subtiele spreken van de goden die erin woonden” (W.M. Auld, *Christmas Traditions*). Dit is niets anders dan natuuraanbidding of animisme.

Het gebruik en het in huis brengen van de boom en hem te decoreren zoals dat ook vandaag gedaan wordt is zowat in duisternis gehuld, maar haast elke cultuur heeft soortgelijke traditie. Eeuwenlang werden evergreens in de huizen gebracht tijdens de winter als magische symbolen van geluk en hoop op een vruchtbaar komend jaar.

De eerste decoratie van een evergreen werd gedaan door heidenen ter ere van hun god Adonis, die nadat hij vermoord werd terug tot leven kwam door de slang Aesculapius. De vertegenwoordiging van de dode Adonis, was een dode stomp van een boom. Rond deze stomp slingerde de slang Aesculapius, symbool van levensherstel. Uit de wortels van de dode boom komt een andere boom

voort: een evergreen, voor heidenen symbool van een god die niet kan sterven! In Babylon vertegenwoordigde de altijd groene boom de wedergeboorte/reïncarnatie van Nimrod als zijn nieuwe zoon (Zon), Tammuz. In Egypte werd deze god aanbeden in een palmboom als Baäl-Tamar. (Ook heidense volken in Kanaän adopteerden boom-aanbidding en noemden dat Asjera/Asherah). De sparrenboom werd aanbeden in Rome als dezelfde nieuwgeboren god, genaamd Baäl Berith, die tot leven werd gebracht door dezelfde slang. Een feest werd gehouden tot zijn eer op 25 december, en aanzien als de dag dat de god opnieuw op aarde verscheen – hij was gedood geweest en was “wedergeboren” op die dag als overwinning over de dood! Dit werd genoemd de “Geboortedag van de Onoverwinnelijke Zon”. Het jaarlijkse gebruik van het oprichten en decoreren van evergreens werd naar ons door de heidense katholieke kerk meegebracht: het paganisme van Tammuz en Baäl, of de aanbidding van de zon, vermengd met de aanbidding van Aesculapius, de slang. Of zo’n evergreen opgericht wordt in de huizen, of in kerken, gedecoreerd of niet, de altijd groene boom is een duidelijk symbool van deze valse god.

4. Kerstkransen – In de heidense mythologie betekent evergreen eeuwig leven en een nooit-stervend bestaan. Gemaakt van evergreens zijn kerstkransen meestal rond, wat de zon symboliseert (net zoals de halo’s of nimbussen in de religieuze kunst). Vandaar dat rond Kerstmis deze kransen staan voor de eeuwige zon, een nooit stervende of zelfvernieuwende zon. Bovendien kan de ronde vorm dienen als het teken van het vrouwelijke, wat staat voor de wedergeboorte van leven. Wegens deze heidense associaties stond de christelijke kerk aanvankelijk vijandig tegen het gebruik van kransen en andere evergreen derivaten. Maar, op dezelfde manier christianiseerde ze andere heidense tradities. Bijvoorbeeld, de scherpe puntige bladeren van de “mannelijke” hulst werd een vertegenwoordiging van Christus’ doornenkroon en de rode bessen Zijn bloed, terwijl de “vrouwelijke” klimop onsterfelijkheid symboliseerde (Sulgrave Manor, “A Tudor Christmas”, p. 6). Zulke kransen werden niet enkel vereerd in kerken in de kersttijd, maar ze verschenen ook tijdens het eveneensheidense “Easter” of Paasseizoen. Lees over Pasen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pasen.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pasen2.pdf> .

5. Mistletoe (Maretak) – Het gebruik van de mistletoe (dat giftig is voor mens en dier) kan terug getraceerd worden tot de oude Druïden. De Druïden waren Keltische priesters die als magiërs en tovenaars beschouwd werden. De mistletoe vertegenwoordigde de valse “messias” die door de Druïden beschouwd werd als de goddelijke tak die uit de hemel viel en groeide op een boom op aarde. Dit is een duidelijke corruptie van Gods profetische Woord met betrekking tot Christus, “de Man de Tak”, komend van de hemel. De mistletoe symboliseerde de verzoening tussen God en mens. En vermits een *kus* een welgekend symbool is van verzoening, werd zo “kussen onder de mistletoe” een gebruik – beide waren tekenen van verzoening. Van de mistletoe, als heilige plant en een symbool van vruchtbaarheid, werd ook geloofd dat hij magische krachten had. Hij werd uit de hemel naar de aarde gebracht door een lijster (mistle) met zijn “toes” (tenen; vandaar de naam). Hij werd ooit aanzien als de “plant van vrede”, en in oud Scandinavië werden vijanden daaronder verzoend (nog een andere reden waarom mensen begonnen te “kussen onder de mistletoe”). De mistletoe bracht naar veronderstelling “geluk” en vruchtbaarheid, en beschermde zelfs het huis waarin de mistletoe opgehangen was van hekserij. Een kus wordt soms ook geassocieerd met seksuele begeerte. De praktijk van “kussen onder de mistletoe” had ook wortels in de orgiastische vieringen in connectie met de Keltische Midsummer Eve ceremonie (St. John’s Day). Kussen onder de mistletoe herinnerde ook aan de tempelprostitutie en seksuele losbandigheid die zich vermenigvuldigde in de Romeinse Saturnalia.

6. Santa Claus – *Santa Claus* of “Father Christmas” (bij ons de Kerstman) is een corruptie van de Nederlandse “Sint-Nicolaas”. (“Sint-Nicolaas” was de 4de eeuwse katholieke bisschop van Myra in Klein-Azië (zuidwestelijk Turkije), die traktaties gaf aan kinderen; hij werd gecanoniseerd door de Rooms-katholieke kerk en “aanzien als een bijzondere vriend en beschermer van kinderen”. De rode kleding komt van het feit dat katholieke bisschoppen en kardinalen in Italië rood droegen. Santa Claus was ook gekend als “Kris Kringle”, een verbastering van het Duitse “*Christ Kindl*” – *Christuskind*. Dit is een van Satans meest subtiele godslasterlijkheden, maar de meeste christenen zijn er zich niet van bewust.

Oorspronkelijk kwam het Santa Claus concept voort uit de heidense Egyptische god Bes, een mollig kabouter/dwergachtig personage dat de patroon was van kleine kinderen. Van Bes werd gezegd dat

hij aan de Noordpool leefde, en het jaar rond werkte om speelgoed te produceren voor kinderen die braaf en gehoorzaam waren geweest aan hun ouders. In Vlaanderen en Nederland werd dit “Sinterklaas” genoemd. Nederlandse kolonisten brachten het gebruik mee naar Amerika. In Nederland en andere Europese landen was de originele Santa Claus eigenlijk een grimmig personage dat de landelijke gebieden doortrok, met de bedoeling te vinden wie echt “stout of braaf” was geweest. Zij die weerspanning waren geweest werden terstond gestraft. De associatie van Santa Claus met sneeuw, rendieren, en de Noordpool suggereert Scandinavische of Noorse tradities van het Yuletide (Joeltijd) seizoen. (In Babylonië werd het rendier ook als symbool opgevat van de machtige Nimrod. Het symbolisme van gewei, gedragen op het hoofd van een nobele leider, zou zijn dapperheid uiten als jager, en daardoor mensen beïnvloeden om hem te volgen).

Santa Claus/Kerstman/Sinterklaas vormen een godslasterlijke substituut voor God! Hij wordt routineus bovennatuurlijke krachten gegeven die enkel GOD heeft. Denk erover na. Hij wordt als *alwetend* beschouwd – hij weet wanneer elk kind slaapt, ontwaakt, of hij braaf of stout is geweest, en hij weet precies wat elk kind wenst (vgl. Psalm 139:1-4). Hij wordt *alomtegenwoordig* geacht – op één nacht van het jaar bezoekt hij alle “goede” kinderen in de wereld en brengt hen gaven, blijkbaar overal tegelertijd. Hij wordt ook als *almachtig* aanzien – hij bezit de macht om elk kind precies te geven wat het wenst. Bovendien is hij ook een *soevereine rechter* – hij is niemand een antwoord verschuldigd en niemand heeft gezag over hem, en hij komt met een grote zak met beloningen voor hen wier gedrag acceptabel was in zijn ogen.

Santa Claus is een van de meest populaire en wijd geaccepteerde en niet bestreden mythes ooit en is succesvol verweven in de stof en het framework van het christendom. Het is een *feit* dat Christus werd geboren, en dat de *waarheid* het hart van elke christen moet verheugen, maar de Santa Claus mythe verstoort de *waarheid* van Christus’ geboorte door ze subtiel te vermengen met de *mythe* van Santa Claus. Wanneer christelijke ouders liegen tegen hun kinderen over Santa Claus (en ook Sinterklaas), dan trekken zij de aandacht van hun kinderen weg van God en maken dat zij zich focussen op een in het rood geklede oude man met God-gelijke kwaliteiten. Dit alles leert het kind dat men God kan behagen met “goede werken”, om Zijn gunst te verdienen. Ook leren ze dat ongeacht hoe slecht het kind is geweest, hij nog steeds beloond zal worden door God – net zoals Santa nooit faalde om gaven te brengen. Zelfs in huizen van belijdende christenen heeft Santa Claus Jezus verdrongen in het bewustzijn en affecties van kinderen, hij is de onbetwiste geest, symbool en centerpunt van Kerstmis

7. Kerstavond – “Yule” (NL: Joël) is een Chaldees woord dat “jong kind (zuigeling, peuter) betekent. Lang voor de komst van het christendom noemden de heidense Anglo-Saksen 25 december “Joeldag” – met andere woorden: kinderdag – de dag dat zij de geboorte van de valse “messias” vierden! De avond vóór Joeldag werd “Moederavond” genoemd. Vandaag wordt dit “Kerstavond” genoemd. En het werd niet Moederavond genoemd naar Maria, de moeder van onze Heer – “Moederavond” werd gevierd eeuwen voordat Jezus werd geboren. *Semiramis* (Nimrods vrouw) was de inspiratie voor “Moederavond”, en “Kinderdag” was de veronderstelde geboortedag van haar zoon (Tammuz), de zonnegod!

8. Yule Log of Joelblok (log = boomstronk; blok hout) – Het Joelblok werd door de oude Kelten als een heilig blok beschouwd om gebruikt te worden tijdens hun religieuze festivals gedurende de winterzonnepunt. Elk jaar moest het Joelblok geselecteerd worden in het bos op Kerstavond door het gezin dat het gebruiken zou, en het kon niet gekocht worden of de superstities die ermee geassocieerd waren (geluk, voorspoed) zouden niet uitkomen. In het Babylonische heidendom, vertegenwoordigde het blok, geplaatst in de haard, de dode Nimrod, en de boom die de volgende ochtend verscheen (vandaag “Kerstboom” genoemd) was de opnieuw levende Nimrod (gereïncarneerd) in zijn nieuwe zoon Tammuz. (Ook vandaag, in sommige plaatsen, wordt het Joelblok geplaatst in de haard op Kerstavond, en de volgende ochtend is er een Kerstboom!)

Kersttaart in de vorm van een Joelblok

De hedendaagse Joelblok traditie komt tot ons vanuit Scandinavië, waar de heidense seks-envruchtbaarheidsgod, Joel, werd vereerd in een twaalfdaagse viering in december. Een grote, enkele blok werd 12 dagen in een vuur gehouden, en elke dag werd een ander offer gebracht. De periode

die vandaag geteld wordt als de 12 dagen tussen Kerstmis en Epifanie (bij ons Driekoningen) waren origineel de 12 dagen van dagelijkse offers gebracht aan het Joelblok. (Wat doen we dan echt wanneer we “Joeltijd groeten” zenden? Eren wij Christus door het zenden van groeten in de naam van een Scandinavische vruchtbaarheidsgod? Dit zijn dezelfde gebruiken die vandaag beoefend worden als in het oude heidendom! Enkel de namen zijn veranderd).

9. Kaarsen – Kaarsen werden aangestoken bij de Babyloniërs ter ere van hun god, en zijn altaren bevatten kaarsen. En zoals wel geweten is spelen kaarsen ook een belangrijke rol in het ritualisme van de Roomse kerk, die het gebruik ontleende van de heidenen. Kaarsen benaderden het Joelblok in ritueel belang. Zoals het Joelblok moesten ze een gave zijn, nooit aangekocht, en ze mochten enkel door het hoofd van het huishouden aangestoken en gedoofd worden. Zulke kaarsen brandden bestendig in het midden van de tafel en mochten nooit verplaatst of uitgedoofd worden, tenzij de dood volgde. De Joelkaars, omwikkeld met groene bladeren en takken moest branden van Kerstavond tot de zon oprees of de kerstdienst begon (Sulgrave Manor, “A Tudor Christmas”, p. 9). Blijkbaar hebben kaarsen geen deel aan de christelijke aanbidding, want nergens in het Nieuwe Testament wordt dit gewettigd.

10. Het geven van gaven – De traditie van het uitwisselen van gaven heeft niets te maken met een weer opvoeren van de Wijzen die gaven brachten aan Jezus, maar heeft in plaats daarvan vele bijgelovige, heidense oorsprongen. Eén prominente traditie was het Romeinse gebruik van uitwisselen van voedsel, kleinoden, kaarsen of beelden van goden tijdens de mid-winter Calendae (de eerste dag van de maand in de oude Romeinse kalender). Dit gebruik werd getransfereerd naar 25 december door de Roomse kerk in overeenstemming met het Saturnaliën festival en als viering van de weldadige Sint-Nicolaas. (Is het niet het toppunt van belachelijkheid te beweren dat men door het elkaar geven van geschenken op gepaste wijze Jezus’ “geboortedag” viert [althoewel het niet noodzakelijk fout is elkaar geschenken te geven]? Maar wat geven wij *Hem*, als wij toch specifiek Zijn vleeswording vieren?)

11. Kerstgans – De Kerstgans¹ en Kerstkoeken werden beide gebruikt in de aanbidding van de Babylonische “messias”. De gans werd als heilig beschouwd in vele oude beschavingen, zoals Rome, Klein-Azië, India en Chaldea. In Egypte stond de gans symbool voor een *kind* dat gereed was om te *sterven*! Met andere woorden een symbool van de heidense “messias”, gereed om naar veronderstelling zijn leven te geven voor de wereld. Dit is een duidelijke satanische bespotting van de waarheid.

12. Kerstham – Zwijnen werden geslacht en het eten van het karkas was een van de centrale festiviteiten van de Saturnalia. Elke man zou een zwijn offeren omdat de superstitie inhield dat een wild zwijn de zonnegod Adonis had gedood. Vandaar de traditie van de Kerstham op Kerstdag en Nieuwjaar.

13. Kerstkous – Volgens de traditie was er een arme weduwnaar van Myra, Turkije, die drie dochters had, voor wie hij geen bruidsschat kon voorzien. Op Kerstavond wierp “Sint-Nicolaas” drie zakken met goud doorheen de schoorsteen, waardoor de dochters gered werden. Eén zak rolde in een laars, en de andere vielen in enkele kousen die te drogen hingen bij het vuur. Vandaar het begin van de traditie van de “Kerstkous” of “laars”.

14. Kerstkaarten – De eerste Britse kerstkaart kan gedateerd worden op 1843. De eerste kaarten gaven afbeeldingen van dode vogels (zie plaatje)! De populariteit van het jagen op roodborstjes en winterkoninkjes op Kerstdag maakte het dode vogel plaatje geschikt voor “holiday” kaarten. Vaak had de tekst van de kaart een morbide toon. Later vertoonden de kaarten dansende insecten, spelende kinderen, jonge vrouwen met blozende kaken en feestelijk gedecoreerde kerstbomen.

15. Kerstliederen (Christmas Carols) – Wat denkt u wat de reactie zou zijn in een kerk als haar leiders zouden voorstellen dat volgende hymnes zouden gezongen worden om de geboorte van Christus te vieren?

¹ Later werd ook ander gevelgelte op Kerstdag gebruikt, zoals de nu alom bekende “kerstkalkoen”.

De hymnes zijn op zich vrij liefelijk:

Hymne #1 – Een hymne van een Unitarische bedienaar (Unitariërs verwerpen de Drie-eenheid en de volle Godheid van Christus) dat Jezus Christus niet vernoemt en een weerspiegeling vormt van de liberale sociale evangelie theologie van de 19de eeuw.

Hymne #2 – Een hymne van een Amerikaanse Episcopale priester, dat in het vierde vers de Rooms-katholieke superstitie leert dat Christus komt om geboren te worden in mensen tijdens de Adventstijd.

Hymne #3 (“Silent Night”; NL: “Stille Nacht”) – Een lied met de woorden van een Oostenrijkse Rooms-katholieke priester en de compositie van een Rooms-katholieke schoolleraar, met daarin de Roomse superstitie over halo’s of stralenbundels (“radiant beams”) die emaneren uit het hoofd van heilige mensen; zonder enige evangelieboodschap.²

Misschien zou u verwachten dat de kerkleiders daarover erg ontsteld zouden zijn. Het kan u verrassen te leren dat zij ontsteld zouden zijn wanneer sommigen hen zouden *verhindere*n deze hymnes te zingen! Ziet u, deze drie hymnes bevonden zich reeds bij de hymnes van de kerk! De leiding moest ze niet introduceren. De drie incorrecte “Christmas Carols” hierboven zijn: *It Came Upon the Midnight Clear*, *O Little Town of Bethlehem*, en *Silent Night*. (zie het subrapport: http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Psychology/xmas/xmas_car.htm voor een evaluatie voor sommige van de meest populaire Kerstliederen die zich vandaag bevinden in de lijst van kerkhymnes).

E. Europese kerstmistradities – In de vroege dagen van het christendom, toen het noord en west verbreidde in Europa, kwam men vele heidense vieringen tegen. Bijvoorbeeld, in de late 6de eeuw in Engeland vond men de Angelen en Saksen Yule (Joel) vieren. De christen-evangelisten dachten dat zij zouden falen in enige poging te rivaliseren met het onderdrukken of uitroeien van oude gebruiken, en dus adopteerden zijn populaire datums voor hun eigen “bijzondere rituelen en gewijde diensten”. Met andere woorden: Het was gemakkelijker een kerkelijke feestdag te stichten met betrekking tot de geboorte van Christus als dat gerieflijk samenvalt met een bestaand populaire heidense feestdag. Op die manier konden de heidense volken (ofschoon potentiële bekeerlingen tot het Christendom) voortdoen met hun gebruikelijke vieringen in die tijd van het jaar, maar de reden voor de merrymaking (merry = vrolijk) kon geherdefinieerd worden en toegeschreven worden aan Christus’ geboorte in plaats van aan enige heidense vieringen. Toen het paganisme uiteindelijk uitstierf en het christendom wijdverspreid was, werd Kerstmis in toenemende mate geassocieerd met het christendom (Sulgrave Manor, “A Tudor Christmas”, p. 2).

Het was aan de Puriteinen gelaten om dit alles af te keuren. Voor hen was Kerstmis terecht enerzijds paaps en anderzijds heidens, en het werd verboden dit te vieren als een heiligedag of feestdag. De aanval begon in 1644 toen de Puriteinen het Parlement controleerden en 25 december werd veranderd in een feestdag. Tegen 1647 werd zelfs de feestdag afgeschaft als een relikwie van superstitie, synoniem met de Kerk van Rome. Het was niet langer toegelaten om 25 december te vieren, maar de dag moest aanzien worden als een gewone werkdag. Kerstmis werd accuraat afgebeeld als de Profane Man’s Ranting Day, de Superstitious Man’s Idol Day, de Papist’s Massing Day, de Old Heathen’s Feasting Day, de Multitude’s Idle Day, en Satans (de Tegenstander) Werkdag. In die dagen werd elke Kerstviering afgebroken door troepenmachten, die alle decoraties neergooiden en die iedereen arresteerde die een dienst bijwoonden. In Europa werden sommige vierders ook in de gevangenis geworpen. Wegens de rellen die uitbraken als gevolg van de uitbanning van Kerstmis werden de vieringen en pretmakerijen hersteld in 1660 door Koning Charles II, een Rooms-katholiek (Sulgrave Manor, “A Tudor Christmas”, p. 3).

F. Amerikaanse kerstmistradities – Amerika’s kolonisten (de “founding fathers” van het zogenaamde “Protestantse Amerika”) beschouwden Kerstmis terecht als een “paapse” heiligedag. In feite was het pas in de vroege 19de eeuw dat verscheidene stichtende leden van de New York Historical Society Kerstmis terug “uitvonden”. Vroeger was het illegaal in koloniaal Massachusetts om op 25 december zelfs maar vrij te nemen van het werk. Kerstmis was verboden als zijnde “unseem-

² Zie o.a. de tekst ervan hier: https://en.wikipedia.org/wiki/Silent_Night

ly to ye spiritual welfare of ye community” of “onbetamelijk voor uw geestelijk welzijn en van uw gemeenschap”. (Het werd gebannen in Massachusetts in 1659 en bleef dat 22 jaar. In Boston bleven openbare scholen open op 25 december, tot zo laat als 1870!). Het was niet eerder dan in 1836 dat enige staat Kerstmis tot “holiday” (Alabama) verklaarde, en daarna waren er geen staat-verklaringen tot aan de Civil War. Het was niet eerder dan 1885 dat alle federale werklieden op Kerstmis een vrije dag kregen. De zogenaamde kerstgebruiken en tradities werden later samengesteld meer voor commerciële doeleinden dan religieuze.

Een citaat uit *USA TODAY* van 23-12-1983 over Kerstmis: “Een breed element van het Engelse christendom beschouwt Kerstmis vieren nog steeds als een heidense godslastering. De Puriteinen, Baptisten, Quakers, Presbyterianen, Calvinisten en andere denominaties brachten deze oppositie in het vroege New England, en een sterke oppositie tegen de feestdag duurde in Amerika tot het midden van de 18de eeuw”. Henry Ward Beecher, een Congregationalist³, schreef in 1874 over zijn New England jongensjaren:

“Voor mij is Kerstmis een vreemde, oneigen dag, en zo zal ik ook sterven. Toen ik nog een jongen was, vroeg ik me af wat Kerstmis was. Ik wist van zo’n tijd omdat we een Episcopale kerk in onze stad hadden, en ik zag hen deze versieren met evergreens en vroeg me af waarom zij het bos in de kerk brachten; maar ik kreeg geen bevredigende verklaring. Een beetje later begreep ik dat het een Roomse inzet was, gehouden in de Roomse kerk”.

II. Schriftuurlijke ondersteuning tegen het vieren van Kerstmis: Onacceptabele aanbidding

A. 2 Kronieken 33:15-17 – De Israëlieten hadden toch nog de oude heidense vorm (de hoge plaatsen van Baäl) behouden, maar hadden louter de aanbidding van Jahweh in die vorm geïntroduceerd: een weigering om heidense aanbiddingsvormen compleet te laten varen (d.w.z.: God moest aanbeden worden in de Tempel, niet op hoge plaatsen). Dit was onacceptabele aanbidding omdat het juiste object van aanbidding vermengd werd met verkeerde vormen van aanbidding; d.w.z. het vermengen van goddelijke aanbidding met ongoddelijke vormen. Evenzo is de viering van Kerstmis het overnemen van een viering *van* heidenen en *voor* heidenen, waarna de aanbidding van Christus in deze heidense vorm werd geïntroduceerd.

B. Deuteronomium 12:29-32 – God waarschuwde Zijn volk om ALLE sporen van heidense aanbidding te vernietigen die gevonden zouden worden in het “Beloofde Land”. Niet enkel wilde God vermijden dat Zijn volk zich aangetrokken zou voelen tot het aanbidden van valse goden, maar Hij heeft ook specifiek onthuld dat Hij niet wilde dat het volk Hem zou aanbidden op dezelfde manier waarop de heidenen hun goden aanbaden. Wij weten daarom dat onze Heer misnoegd is door praktijken die belijden Hem te eren, maar die gekopieerd zijn van de traditionele en valse religies. Het gebod hier was God enkel op Zijn wijze te aanbidden, d.w.z. enkel doen wat God gebiedt – NIETS toevoegen aan of afnemen van Gods bevelen. Daarom is de moderne leuze “terugplaatsen van Christus in Kerstmis” een aanbidding van de Heer uw God op *hun* manier. Er is geen bevel in de Bijbel om meer bijzondere eerbied te geven aan het verslag van Christus geboorte dan enige andere Schriftplaats, laat staan zelfs nog maar een suggestie om Zijn geboorte te vieren op een of andere manier. God heeft nooit bedoeld dat Zijn volk imitators zouden zijn van heidense gebruiken van de wereld maar heeft ons opgeroepen om apart gezet te worden.

C. Leviticus 10:1, 2 – Nadab en Abihu offerden vreemd vuur voor Jahweh. Is de viering van Kerstmis, met al zijn heidense symbolen en vormen, niet een “vreemd vuur voor het aangezicht van Jahweh”, en is deze vorm van aanbidding niet tegengesteld aan wat God gebiedt?

D. 1 Samuël 15:1-3, 7-9, 21-23 – Saul was Gods profeet ongehoorzaam, om God te aanbidden op zijn eigen manier. Is de viering van Kerstmis niet een van ‘s mensen eigen manieren om Christus te aanbidden? Er is beslist geen bijbels gebod om te aanbidden op deze manier.

³ Congregationalisme is een soort kerkbestuur in het protestantisme, waarin elke gemeente onafhankelijk is. Zie <https://nl.wikipedia.org/wiki/Congregationalisme>.

E. 2 Samuël 6:2-7 – David wilde de ark transporteren met een “nieuwe wagen” in plaats van met de ringen en draagbomen zoals de wet vereiste (Exodus 25:12-15). Bovendien waren de “transporteurs” niet gemachtigd om de ark te dragen (1 Kronieken 15:2, 13-15); d.w.z. de ark werd niet alleen op de verkeerde manier getransporteerd, maar werd getransporteerd door de verkeerde mensen! Is niet de viering van Kerstmis de verkeerde manier (heidense vormen en traditie) met de verkeerde mensen (de heidenen van de wereld die zich verenigen met de belijdende christenen)?

F. 1 Koningen 12:26-33 – Om de noordelijke stammen te kunnen verenigen plaatste de ongoddelijke koning Jerobeam afgoden, *niet in plaats* van God maar als nieuwe focuspunten voor het aanbidden van God. Hij stelde zelfs een nieuw feest in, op een nieuwe dag; d.w.z. een nieuwe religieuze feestdag naar zijn eigen keuze. Alhoewel de ware God van Israël nog steeds het object van aanbedding was in de nieuwe feestdag, waren zowel de feestdag als de aanbedding niet gemachtigd door God, noch door Hem geaccepteerd (1 Koningen 13:1-3; 15:29,30). Waarom? Omdat de eigen be-raamde mengeling van dwaling en waarheid een valse religie stichtten! Is evenzo niet de viering van Kerstmis een religieus feest van ’s mensen eigen keus, doordrenkt met heidense symbolen en vormen, alles onder het mom van het aanbidden van de ware God en Redder? Sticht deze vorm en systeem niet een valse religie, onacceptabel voor God? En daarnaast: waar in de Bijbel hebben christenen het recht een nieuwe feestdag toe te voegen aan de zogenaamde christelijke kalender, enigszins meer dan Jerobeam het recht had om een nieuwe feestdag toe te voegen aan Gods theocratiese kalender?

G. 1 Korinthiërs 8:4-13; Romeinen 14:1-13; 1 Korinthiërs 10:14, 18-21 – Om kort te gaan: sommigen beweren dat Paulus leert dat de deelname aan heidense vormen niemand veroordeelt, en dat daarom deelname aan Kerstmis en zijn vormen, niettegenstaande haar afkomst van heidense afgoderij, niemand veroordeelt. Maar, nergens keurt Paulus de participatie in handelingen van afgoderij goed. Er is zeker geen vrijheid om heidense vormen binnen te brengen in de kerkelijke aanbiddingsdiensten. Evenzo is er geen vrijheid om Babylonische/Romeinse heidense feestdagen (dagen die uitgevonden waren door de duivel) te christianiseren als bijzondere dagen. Andermaal: dat zou afgoderij zijn, wereldlijkheid en misschien in zekere vorm wel satanaanbedding. Daarom, hoe kan het vieren van Kerstdag, of enige andere Babylonische/Rooms-katholieke feestdag, een kwestie van christelijke vrijheid zijn?!

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/feestdagen.pdf> (M.V.)

Kolossenzen 2:16

Kolossenzen wordt dikwijls door de ‘feestvierders’ aangehaald ter verdediging, en de schuld wordt op de ‘criticasters’ gelegd. De tekst luidt zo:

“Laat dus niemand u veroordelen⁶² inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. ¹⁷ Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen ...” (Kolossenzen 2:16).

Zie je nu, je mag de feestvierders niet veroordelen! Maar die Schriftplaats betekent helemaal het omgekeerde van wat zij beweren, en dit omdat zij de tekst uit zijn context halen.

De context is deze: de joden in die tijd veroordeelden christenen die de joodse feesten en spijswetten **niet** meer hielden. De tekst zegt dus eigenlijk: “Laat dus niemand *van de joden* u veroordelen”.

De oude vertalers van de Statenbijbel gaven dit al aan, in 1637, want hun kanttekening 62 zegt:

62) Oordele: Dat is, veroordele als onreinen en overtreders der wet, gelijk de joden plachten te doen.

Romeinen 14:4-6

Een volgende tekst wordt dikwijls aangehaald om aan te tonen dat wij niemand horen te oordelen over het onderhouden van bijzondere dagen zoals Kerstmis en Pasen:

“Wie bent u, dat u de huisslaaf van een ander oordeelt? ... ⁵ De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander acht al de dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle over-

tuigd zijn. 6 Wie de dag in ere houdt, houdt hem in ere voor de Heere, en wie de dag niet in ere houdt, houdt hem niet in ere voor de Heere”.

Het gaat hier eerstens **niet** over het onderhouden van in oorsprong **heidense** (feest)dagen. Het gaat immers om dagen die **in ere gehouden worden voor de Heer**. Zuiver heidense feestdagen kunnen nooit “voor de Heer” gehouden worden. Het gaat hier over zwakke christenen die nog gehecht zijn aan bepaalde **wetsgebruiken**.

Deze mensen moesten **verdraagzaam** behandeld worden. Het zijn geen mensen die vooruitdringen in een (valse) leer van onderhouden van bepaalde joodse gebruiken, zoals judaïsten vandaag nog steeds doen. Het zijn mensen in de overgangperiode van Jodendom naar christendom die het nog moeilijk hebben bepaalde gebruiken achterwege te laten. Dit zijn niet de mensen die in Galaten 4:9-11 aangesproken worden (hierboven reeds behandeld) die “maanden, tijden en jaren onderhouden” en die dit als norm hanteren en dat anderen opleggen. In Galaten 4 is men in de ban van **dwaalleraars!**

Handelingen 18:21

Handelingen 18:21 wordt aangehaald om te “bewijzen” dat de kerk nog een of meer feesten onderhield, en dan denkt men vooral aan Pasen. De tekst luidt als volgt:

“Maar hij [Paulus] nam afscheid van hen en zei: Ik moet beslist het komende feest in Jeruzalem⁴⁸ vieren, maar ik zal bij u terugkeren, als God het wil. En hij voer weg uit Efeze” (Handelingen 18:21).

Nu, deze tekst zegt niet wélk feest Paulus wilde vieren. Hoe dan ook zal het een joods feest of gebruik geweest zijn, een feest dat behoorde tot het oude joodse wetsverbond, waaraan een einde kwam door het kruis.

De oude vertalers van de Statenbijbel brachten hierover al klaarheid in 1637. Hun kanttekening 48 zegt:

48) feest te Jeruzalem: Op dit feest heeft hij willen zijn, niet omdat hij achtte dat de joodse feestdagen nog moesten onderhouden zijn; want daartegen leert hij, Gal. 4:10; Kol. 2:16, maar omdat hij op dat feest gelegenheid zou vinden om het Evangelie aan velen te prediken, die ter wille van het feest daar bijeen zouden zijn.

Galaten 4:10 en Kolossenzen 2:16 hebben we hogerop al aangehaald en besproken.

De tijd dat God geduld had met de joden na het kruis - de zgn. pinksteramnestic⁴ - liep af. De joden bekeerden zich niet als natie, en uiteindelijk zou God Zich van hen afkeren en Zich enkel tot de heidenen richten. Dat keerpunt was er nog niet in Hand. 16, maar wel in Hand. 28:28: “Laat het u dan bekend zijn dat de zaligheid van God aan de heidenen gezonden is, en die zullen luisteren”. Spoedig daarna werd in 66 n.C. Jeruzalem door de Romeinen belegerd en in 70 verwoest. Israël werd toen als volk terzijde geschoven en de kerk ging de volwassenheid in.

Maar als sommigen van ons weigeren de heidense feestdagen als bijzondere dagen te aanzien, dan wordt naar ons vaak verwezen als de “zwaakkere broeders”! Zijn wij tegen deze dagen omdat wij “zwak in geloof” zijn? Geloof zou moeten gedefinieerd worden als geloven wat Gods Woord zegt over een materie, en daarnaar handelen. Het was door geloof dat wij ophielden om heidense dagen

⁴ Pinksteramnestic: Gods aanbod van vergiffenis aan Zijn verbondsvolk (Hand. 3:19-21) indien zij zich bekeerden van het kruisigen van hun Heer. Hij zou hen niet enkel vergiffenis schenken maar Christus zou ook terugkomen om de beloften te vervullen die gedaan werden aan hun (Israëls) voorvaders. Israël als natie weigerde echter de pinksteramnestic en als straf werd Juda en Jeruzalem verwoest in 70 n.C. Begin: Hand. 3:19v - Keerpunt: Hand. 13:46 - Eind: Hand. 28:28. Handelingen werd geschreven rond 63 n.C. door Lukas.

Artikelen over Pinksteramnestic:

De pinksteramnestic voor de joden: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Pinksteramnestic.pdf>

Het volmaakte is beslist niet de hemelse toestand: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1Kor13.pdf>

De tijd van bijzondere gaven liep af: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genezingsgave.pdf>

De aflopende pinksteramnestic: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pinksterdwaling.pdf>

Tekengaven niet voor vandaag: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Markus16_17-18.pdf

als speciale dagen te aanzien. Zouden we dan “sterke broeders” zijn als wij ons terug naar zulke feestvieringen zouden keren? Dit zou zeker wel gemakkelijker zijn voor ons en onze gezinnen.

III. Kerstmis en de (geestelijke) overtreding van de Tien Geboden

(Dit gedeelte heb ik overgeslagen M.V.)

IV. Maakt een christen zijn beslissing om Kerstmis te vieren deel uit van de christelijke vrijheid?

A. Romeinen 14:1-13 – Deze passage spreekt over joden die de oudtestamentische joodse feesten en spijswetten onderhielden, alhoewel zij nu gelovigen in Christus waren; maar zij oordeelden hun broeders-in-de-Heer uit de heidenen die geen joodse gebruiken onderhielden. Evenzo oordeelden de heidense christenen hun joodse broeders die blijkbaar nog bleven hangen aan de ceremoniële Wet. Paulus zei daarom eigenlijk: “U, heidense christenen, laat de joodse christenen met rust, omdat zij de Schriftuurlijke geboden *niet* overtreden door hun handelen (d.w.z., het is een “disputabele” zaak maar *niet* een morele kwestie]. Aan u joodse christenen: “Het is okay voor u de joodse feesten en spijswetten te onderhouden omdat ze *gegeven waren door God* in het Oude Testament, en daardoor beschouwd worden *eerder goedgekeurde aanbiddingsvormen* te zijn, maar oordeel niet uw heidense broeders, omdat er voor de Kerk geen gebod is voor ieder van u om deze dingen nog langer te onderhouden”. (Eigenlijk was het niet “okay” [zie IV.C. verderop] maar Paulus *stond dit toe* als een handeling van een onvolwassen/zwakkere broeder [zie II.G. hogerop]). Als er een morele kwestie bij betrokken is (d.w.z. een praktijk die niet geruggesteund wordt door de Schrift), dan is dat wat anders. De viering van Kerstmis blijkt zo’n morele kwestie te zijn omdat de viering van Kerstmis niet enkel *niet* uit God is, maar bovendien uit het oude paganisme zelf voortkomt!

B. 1 Korinthiërs 8:4-13 – De christenen uit de heidenen, die opgroeiden in een afgodisch systeem, hadden een probleem met hun broeders uit de joden die vlees aten dat aan de afgoden was gewijd. (Blijkbaar was dit het enige beschikbare “gezonde” vlees). Overeenkomstig de Romeinen 14 passage hierboven, zegt Paulus dat vlees eten dat geofferd werd aan de afgoden, *geen* morele kwestie is, en daarom *niet* verboden. Echter, Paulus zegt *niet* dat het okay is om binnen te gaan in de heidense tempel zelf; in feite, in andere passages (1 Korinthiërs 10:14, 18-21), *verbiedt* Paulus specifiek *verwikkeld te worden met* de heidense feesten. Met andere woorden: het is geen morele zaak om deel te hebben aan de *bijproducten* van een heidens religieus systeem (merk op dat er geen indicatie is dat de joodse christenen het “afgodenvlees” gebruikten als deel uitmakend van hun aanbedding), maar het is *niet* okay deel te nemen aan het religieuze systeem zelf. Bovendien, we moeten ons afscheiden van het wereldlijke systeem (2 Korinthiërs 6:14 – 7:1). Daarom, wanneer *bijproducten*, geassocieerd met een heidens religieus systeem, niet enkel religieuze associaties ontwikkelen van henzelf, maar geïntegreerd werden in wat anders ware Christelijke aanbedding zou zijn (zoals de viering van Kerstmis duidelijk geworden is in onze cultuur), dan zouden we ons daarvan moeten wegtrekken opdat geen verwarring zou bestaan over onze loyaliteit.

C. Galaten 4:9-10; Kolossenzen 2:16-17 – Deze beide passages verwijzen naar de *joodse* feestdagen onder de oudtestamentische Wet. Als christenen zelfs geen *oudtestamentische* feestdagen horen te vieren – dagen die *wel* een Goddelijke goedkeuring wegdroegen, voor een tijd – hebben christenen zeker niet de vrijheid om *heidense* feestdagen te vieren!

D. Jakobus 4:11 – Jakobus zegt dat christenen enkel een broeder mogen oordelen over zaken die bepaald worden in Gods Woord (d.w.z. morele zaken). Als een zaak niet gedekt wordt door Gods Woord, dan is dat een zaak van Christelijke vrijheid (à la Romeinen 14:1-13 en 1 Korinthiërs 8:4-13), en hij die oordeelt in deze gebieden van Christelijke vrijheid, die oordeelt en veroordeelt in feite Gods Woord als zijnde een imperfecte standaard, waaraan de oordeler weigert zich te onderwerpen. Aan de andere kant, gezien wij duidelijke Schriftuurlijke voorschriften hebben met betrekking tot de dingen die in de naam van Christus gebeuren rond 25 december, blijkt de viering van Kerstmis niet een zaak van Christelijke vrijheid te zijn, maar een van moreel gedrag.

V. De juiste respons

A. Blus de Geest niet uit (1 Thessalonicenzen 5:19-22) – Toets alle dingen aan de Schrift en houd u aan wat waar is (d.w.z. behandel het Woord van God niet met minachting). Als iemand overtuigd is dat het vieren van Kerstmis zonde is, dan moeten hij en zijn gezin geen compromis maken met de wereld, of de kerk, door deel te nemen aan Kerstvieringen (Romeinen 14:23).

B. Vermijd strikken van de duivel:

1. Gebrek aan geestdrift – Iemand die nooit nagaat waarom hij bepaalde dingen doet, maar ze gewoon doet omdat hij ze altijd deed, of zijn ouders deden; iemand die veeleer handelt volgens emoties dan feiten.

2. Gebrek aan waarheid – Iemand die dingen doet met goede bedoelingen (d.w.z. met veel geestdrift) maar niet volgens de waarheid.

C. Realiseer u dat Kerstmis vieren als de dag van Christus' geboorte even zinloos is als het toevoegen van enige van de volgende dagen als bijzondere dagen van Christelijke viering: – (denk eraan: de focus van de Bijbel op de geboorte van Christus heeft als enig doel de documentering van Zijn maagdelijke geboorte, Zijn vleeswording, en de vervulling van Zijn profetisch Messiaschap. Zoals de ironische suggesties hieronder, moet men er ook aan denken dat er *geen* Bijbelse machtiging is, noch precedent, noch voorschrift voor het vieren van de dag van Christus' geboorte als een bijzondere christelijke viering).

1. Vieren van de doop – Waarom niet drie dagen van zwemfeesten houden om Christus' drie dagen in het graf te vieren en te symboliseren? We zouden zelfs een datum kunnen kiezen gebaseerd op onze *speculatie* van de datum waarop Johannes de Doper Jezus doopte!

2. Vieren van de hemelvaart – Waarom niet elk jaar een dag opzij gezet voor warme-luchtballonvaarten om Christus' hemelvaart te vieren?

3. Vieren van de wonderen – Er is een considerabele Bijbelse focus op Jezus' wonderen (zelfs *meer* dan op Zijn geboorte), dus waarom niet elk jaar een dag opzij gezet voor het vieren van Christus' eerste wonder? En vermits dat het veranderen van water in wijn was (Johannes 2), waarom dan niet een Christelijk wijnfeest?

D. Vermijd de rationalisaties, zoals:

1. "Kerstmis voorziet in een feestelijke tijd om het Evangelie de delen" – Men kan niet iets nemen dat veroordeeld wordt in Gods Woord om het te "gebruiken" voor de verbreiding van het Evangelie; en God zal zo iets niet zegenen. Onacceptabele aanbidding en het innemen van onheilige of heidense vormen is zeker niet het normale middel waarmee God de getrouwen zegent. Satan werkt om zijn systeem te mixen met Gods systeem, omdat wanneer onacceptabele aanbidding (paganisme) ingemengd wordt in ware aanbidding (Gods waarheid), ware aanbidding verwoest wordt. In feite, elke keer wanneer men heidense ideeën en praktijken vermengt met de ware aanbidding van Christus, wordt dat veroordeeld in de Schrift als zijnde de afschuwelijke zonde van afgoderij! God heeft er altijd van gewalgd wanneer men dingen neemt die toegewijd zijn aan de afgoden om ze daarna te gebruiken om Hem te aanbidden en te dienen. In feite is deze "bijzondere tijd van het jaar" (Kerstmis) waarschijnlijk meer een *verhindering* voor de ware ontvankelijkheid van de Evangelieboodschap dan een hulp. Veel van de vieringen die nagekomen worden door onze eigentijdse maatschappij misleiden mensen tot het veronderstellen dat dit God behaagt, terwijl in realiteit Hij, de Heilige God, beledigd is door valse religie, pseudo-aanbidding, en vreemde filosofieën. De oecumenische geest en een namaakliefde, onder het mom van "vrede op aarde", zal hen meer dan waarschijnlijk afstoppen in hun sensitiviteit voor hun nood aan bekering van zonde en de verzoening met een heilige God.

2. "Kerstmis is louter het eren van Christus' geboorte" – Sommigen zeggen: "Ik weet dat Kerstmis van heidense oorsprong is, maar ik denk nog steeds dat het niet verkeerd is voor een kerk om een speciale tijd te hebben voor het eren van Christus' geboorte". Maar sinds wanneer geloofden Protestanten/Evangelischen het recht te hebben om toe te voegen aan de Bijbel? Is de kerk een wetgevend lichaam? Moeten wij de Bijbel volgen, in geloof en praktijk, of het denken van feilbare mensen? Als wij het recht hebben om een bijzondere heilige dag toe te voegen aan

het Christelijke beheer, dan kunnen we 10.000 andere dingen toevoegen. Dan zullen wij niet beter zijn dan de valse kulturen/sekten en de Rooms-katholieken die heidense tradities volgen! (Terzijde: het vieren van Christus' geboorte is een vorm van aanbidding. Maar vermits Kerstmis een leugen is, aanbidden zij die dit vieren *niet* "in geest en waarheid" – Johannes 4:24).

3. "Alles wat ik doe is Christus opnieuw een plaats geven in Kerstmis" – De moderne conservatieve roep om "Christus opnieuw een plaats te geven in Kerstmis" is absurd! Zoals eerder gedetailleerd in dit rapport, was Jezus nooit in Kerstmis. Het is een leugen te zeggen dat Hij wél daarin was. Hij heeft geen deel aan een leugen. Als iemand de waarheid neemt en die vermengt met een leugen, dan heeft hij niet langer de waarheid. Zij hebben dan de waarheid veranderd in een leugen. Evenmin is het mogelijk om een leugen te nemen en die te vermengen met genoeg waarheid om zo een leugen te veranderen in de waarheid. Je zit dan nog altijd met een leugen. Iemand kan zeggen: "Wel, ik weet dat het niet de waarheid is, maar ik plaats Christus opnieuw in Kerstmis en ik verheerlijik God daarin". Nee, dat kan u niet. Christus was nooit in Kerstmis.

Je kan een leugen niet veranderen in de waarheid. Kerstmis zou in realiteit Baäl-mis, Nimrod-mis, Tammuz-mis, Mithras-mis of Maria-mis moeten genoemd worden. Christus-mis (dat is de vertolking van Kerstmis) is een leugen. Waarom een leugen gebruiken als een geschikte tijd voor een fundamentele waarheid (de vleeswording) van het Christelijke geloof?

4. "Ik gebruik Kerstmis om te getuigen voor Christus, net zoals de apostel Paulus deed" – Sommigen zeggen dat zij alleen maar de "waarheid" van Kerstmis nemen (d.w.z. de vleeswording van Christus) en dit "cultiveren" zoals de apostel Paulus deed (Handelingen 17 - Marsheuvel), en dat zij daardoor de gelegenheid benutten om te getuigen tot een verloren wereld. Dit zou fijn zijn indien deze christenen eigenlijk *enkel* zouden doen wat Paulus deed. Paulus, in zijn toespraak tot de Griekse filosofen op de Marsheuvel, verkondigde aan hen dat hun "onbekende god", voor wie zij een altaar hadden opgericht, niemand anders was dan "de God die de wereld schiep en alle dingen daarin". Paulus was niet geïntimideerd door de heidense omgeving en het symbolisme, noch hekelde hij de Grieken voor hun dwaling, maar toonde hen louter de waarheid van het Evangelie van Christus.

Maar gebruiken christenen werkelijk "de gelegenheid van de tijd" op dezelfde wijze als Paulus de gelegenheid van het heidense altaar te baat nam? Gaan christenen persoonlijk, in hun woonplaats, staan vóór de openbare displays van Kerstmis (geboortescènes, enz.) en prediken zij daar het ware Evangelie? Om Paulus te parafaseren, spreken zij zo: "Mensen van Indianapolis, Ik zie op alle gebied dat u religieus bent, wat u aanbidt als iets onbekends, zal ik aan u verkondigen"? Gaan zij naar scholen, waar ze zojuist hun Kerstprogramma hebben bijgewoond, en prediken zij tot de aanwezigen over de ware God die op grove wijze fout geïnterpreteerd werd in het programma waaraan zij zojuist deelnamen?

Nauwelijks. Zelfs voor de meesten van hen die de ware oorsprong van Kerstmis begrijpen, betekent deze "unieke tijd van het jaar" ongelovigen uitnodigen in hun huizen om de zitten rond de kerstboom, te genieten van de schoonheid van de kransen en versieringen, en de gloed van het Joelblok te absorberen, enz., redenerend dat zij enkel de heidense vormen en het heidense feest gebruiken als een gelegenheid tot getuigen. Als Paulus dit bedoelde in Handelingen 17, dan zou hij de mensen in hun Atheense tempel ontmoet hebben, of in zijn, of hun huizen, samen rond hun afgoden die hij gechristianiseerd had en nu gebruikte als deel van zijn aanbidding. De meeste mensen die hun huizen en kerken decoreren met Kerstbomen, evergreenkransen, geboortescènes, enz., die allemaal naar veronderstelling gebruikt worden als "opportuniteiten", via kerstkoffie's, kerstgiften, kerstconcerten, enz., zijn er grondig van overtuigd dat zij God een

dienst bewijzen. En omdat zij niet verwickeld zijn in de lompe seculiere “commercialisatie” waar de wereld genoeg in schenkt, maar in plaats daarvan “Christus opnieuw een plaats gegeven hebben in Kerstmis” (zo te zeggen); redeneren zij dat dit alles Bijbels is en God behaagt.

5. “Het betekent niets voor mij” – Veel christenen die routinematig uitpikken welke Bijbelse geboden zij wel of niet zullen gehoorzamen, hebben die praktijk ook gebruikt om de viering van Kerstmis te rechtvaardigen. Zij beweren: “Maar de kerstboom, mistletoe, Santa Claus, enz., betekenen niets heidens voor mij, en dus gebruik ik mijn Christelijke vrijheid en neem ik daar allemaal aan deel”. Het mag duidelijk zijn dat, wanneer iemand zo’n nonchalante benadering zou hebben van de fysische wereld (bv. “Ik kan rattenvergif eten omdat ik er voor koos dit niet te zien als vergif”), dit snel zal leiden tot een fysische dood. Waarom dan denken christenen dat zij geestelijk letsel kunnen vermijden door het negeren van Gods geestelijke waarschuwingen?

6. “De ‘connectie’ is verbroken” – Dan zijn er dezen die duidelijk de heidense natuur erkennen van de verschillende Kerstmis-aanbiddingsvormen en -praktijken. Niettegenstaande beweren zij dat, wegens het lange passeren van de tijd, vanaf hun heidense inceptie tot vandaag (6000 jaar?), de “connectie” met het paganisme voldoende verzwakt is om deze vormen en praktijken te kunnen adopteren in onze Christelijke aanbidding en viering. Alhoewel het waar kan zijn dat de meeste symbolen hun originele demonische betekenis in een moderne maatschappij hebben verloren, is het vreemd, bizar en ironisch dat het christendom Christus’ geboorte zoekt te herdenken met de verzwakte symbolen van Satan. En zelfs alhoewel sommigen van Gods volk naïef en onwetend kunnen zijn met betrekking tot de bron van deze dingen, is God dat zeker niet. Kunnen zulke dingen Hem behagen? En denk hierover: als het al mogelijk zou zijn om de huidige praktijken te “disconnecteren” van hun heidens/occulte wortels, waarom geeft de Schrift ons dan niet volgende richtlijnen:

- (a) Hoeveel tijd is nodig voor het “neutralisatie” en disassociatie proces; en
- (b) Welke van de honderden oude heidense riten zouden dan acceptabel zijn voor adaptatie in het christendom (vermits sommige gebruiken méér heidens/occult zijn dan andere)?

7. “Er zijn honderden andere items in het dagelijkse leven die een heidense origine hebben” – Er wordt gezegd: “Zulke dingen als de trouwring, bepaalde kledingsgebruiken, de moderne opdeling in uren en minuten, de namen van dagen in de week, enz., hebben allemaal heidense connecties in hun oorsprongen, dus is het een contradictie van uw kant te zeggen dat *hun* betekenissen voldoende verzwakt zijn terwijl de Kerstmis-betekenen niet verzwakt zijn?” Maar wij zeggen niet dat hun betekenissen veranderd zijn. De kwestie is er een van gebruik van dingen van heidense oorsprong in onze aanbidding van Christus. Daarom willen we de vraag stellen: “Op welk van deze heidense items focussen wij bij het vieren van de geboorte van Christus? Of welk ervan is ‘gechristianiseerd’ en binnengebracht in onze wekelijkse aanbidding, of in onze dagelijkse devotie tot Christus, zoals u doet met de heidense vormen en tradities van Kerstmis?” De oorsprong en betekenis van een gebruik, traditie of vorm krijgt geen betekenis tenzij dit specifiek geïncorporeerd wordt in onze aanbidding. Zoals we reeds gedetailleerd hebben in de sectie over Christelijke vrijheid (Sectie IV.B.) zijn deze ringen, kleren, enz. louter de *bijproducten* zijn van paganisme, *niet* het paganisme zelf, *en* ze hebben geen religieuze connotaties of associaties op zichzelf, terwijl dat wel het geval is met Kerstmis-gebruiken en -tradities.

8. “De doop (en besnijdenis) heeft heidense oorsprongen en toch gaf God het gebruik ervan in de Schrift, wat is dan verkeerd met het gebruik van de heidense vormen van Kerstmis?” – Dit argument wordt vaak geuit door pastoren die zeggen dat, om consistent te zijn, zij die zouden willen dat wij vormen, symbolen en tradities van Kerstmis zouden verbieden, zij dan ook tot ons zouden moeten zeggen de gelovigendoop te verbieden; d.w.z.: zouden niet de would-be afkeurders van Kerstmis moeten zeggen: “Gezien de oude mysteriereligië bepaalde vormen van dopen beoefenden, en dus de doop een heidens gebruik is, zou de doop dan ook niet moeten verbannen worden voor de gelovige in Christus”? Dit is een vreemd argument (en in onze opinie onthult dit een lage kijk op de Schrift). Als de doop niet aanwezig zou zijn in de Bijbel dan zou er geen bijbelse rechtvaardiging zijn voor de doop. Maar God gaf ons *geen bevel* om op een of andere wijze Christus’ geboorte te vieren, maar Hij heeft *wel bevolen* te dopen (Mattheüs 28:19).

E. Zich onthouden van de viering of Kerstmis – Wat zou dan de christen zijn respons moeten zijn op deze en andere heidense en Romeinse uitvindingen? Er kan niet ontkend worden dat ze heidens zijn, zuiver en simpel, van begin tot eind. God geeft ons specifieke instructies in Zijn Heilig Woord: “Zo zegt Jahweh: u mag de weg van de heidenvolken niet aanleren ...” (Jeremia 10:2). Deze woorden zijn perfect duidelijk. Welke rationele opties hebben wij als Bijbelgelovige christenen?

VI. Conclusie

De grote populariteit van Kerstmis zou bij christenen vragen moeten doen oprijzen. Iedereen en gelijk wie kan Kerstmis vieren: absolute paganisten, naamchristenen en zelfs boeddhisten en hindoes. **Als, in realiteit, 25 december een gezette datum zou zijn, door God ingesteld om de geboorte van Jezus te herdenken, dan zou er geen twijfel over bestaan dat de wereld er niets mee te maken zou willen hebben!** Zoals verwacht, houdt de wereld van Kerstmis maar ze haat de Heer Jezus Christus (Johannes 15:18, 23-25). De wereld schuwt alles wat te maken heeft met het ware geloof. Zou een christen niet wantrouwig moeten staan tegenover een viering waarin de hele zondige wereld kan meedoen zonder scrupules?

Eén manier om de Schriftuurlijkheid te testen van onze praktijken is nadenken over wat we zouden kunnen verwachten wat zendelingen leren aan bekeerlingen in vreemde culturen. Wij nemen aan dat zij de Bijbel zouden gebruiken als richtlijn. Als zij nieuwe kerken zouden kunnen opstarten zonder het importeren van westerse cultuur, beladen met Rooms-katholicisme, liberaal protestantisme en lomp commercialisme, zou dat dan niet prachtig zijn? Zendelingen die nieuwe bekeerlingen hebben opgedragen alle heidense bijgelovige relikwieën af te zweren, worden in vraag gesteld over de blijkbare inconsistentie van hun eigen westerse Kerstmisgebruiken. Zij worden aanzien als afgodisch alhoewel die zendelingen zich niet bewust zijn van die mogelijkheid!

Wanneer Kerstmis wordt ontmaskerd voor wat het werkelijk is dan maakt dat mensen boos. *Evangelischen* en *protestanten* worden dan kwaad! En er is reden daartoe. Wanneer de heidense viering van Kerstmis wordt ontmaskerd, en afgewezen, dan wordt in feite *evangelische* en *protestantse* traditie afgewezen! En *dat* is de reden waarom mensen boos worden. Het begon als een Rooms-katholieke heilige dag, en daarna werd het een protestantse en evangelische heilige dag. En als iemand het zou aandurven aan te tonen wat Kerstmis werkelijk is, dan krijgen zij de hevige weerstand te verwerken van de protestantse en evangelische religieuze machine. En dezer dagen kan die erg agressief zijn.

Kerstmis is een door-en-door heidense feestdag – in zijn oorsprong, in zijn ornamenten en versieringen, en in al zijn tradities. We kunnen de woorden overdenken die Charles Haddon Spurgeon bracht in de zondagse preek van 24 december 1871:

“Wij hebben geen bijgelovige kijk op tijden en jaren. Zeker geloven wij niet in het huidige kerkelijke arrangement dat *Kerstmis* wordt genoemd: ten eerste, omdat wij helemaal niet geloven in de *mis*, maar deze verafschuwen, of die nu gesproken of gezongen wordt in het Latijn of Engels; en ten tweede, omdat wij helemaal geen Schriftuurlijke grond vinden voor het vieren van enige dag als de geboortedag van de Redder; en consequent hiermee is haar viering een bijgeloof, omdat ze geen bijbels gezag met zich meedraagt. Het bijgeloof heeft de dag van de geboorte van onze Redder vastgelegd, alhoewel er geen enkele mogelijkheid bestaat die dag te bepalen. ...

Omdat de dag niet bekend is, heeft het bijgeloof dit geregeld; ... Waar is de methode in de dwaasheid van de bijgelovige? Waarschijnlijk is het een feit dat de feestdagen gearrangeerd werden om in overeenstemming te zijn met de heidense feestdagen. ... Wij wagen het erop te beweren dat als er enige dag in het jaar zou zijn, waarvan we zeker weten dat die *niet* de dag is waarop de Redder werd geboren, die dan wel de 25ste december zou zijn. ...”

En van Dr. H.A. Ironside's *Lectures on the Book of Revelation* (1920: p. 301):

“Het is een lamentabel feit dat Babylon's principes en praktijken snel en zeker de kerken doordringen, kerken die eerder afgescheurd waren van Rome in de tijd van de Reformatie. We kunnen daar bewijzen van zien in het brede gebruik van hoogklinkende kerkelijke titels, eens onbe-

kend in de gereformeerde kerken, en in de revival van feestdagen en kerkfeesten zoals Vasten, Goede Vrijdag, Pasen en Christus' Mis, of, zoals gewoonlijk geschreven: *Kerstmis*. ... Sommige van deze feestdagen, als die tot kerkelijke feesten worden omgezet, komen zeker onder de veroordeling van Galaten 4:9-11, waar de Heilige Geest waarschuwt tegen het zich houden aan dagen, maanden, tijden en jaren. Al deze, en vele meer die zouden toegevoegd worden, zijn Babylonisch van oorsprong, en waren indertijd gelinkt aan de Astoreth en Tammuz mysterieaanbidding. Het is door Rome dat ze tot ons gekomen zijn; en we doen er goed aan ons te herinneren dat Babylon een moeder is, met dochters die blijkbaar deelnemen aan hun moeders' karakteristieken ...”

En uit Alexander Hislop's 1916 classic, *The Two Babylons: Or the Papal Worship*:

“Oprechte mannen streefden ernaar om het tij te doen keren, maar niettegenstaande al hun inspanningen ging de afvalligheid verder door, tot de Kerk, met de uitzondering van een klein overblijfsel, helemaal doordrenkt was met heidense superstitie. Dat Kerstmis een heidens feest is, is zonder twijfel waar. De tijd van het jaar en de ceremoniën waarmee ze nog steeds gevierd wordt, bewijzen haar oorsprong”.

We kunnen samenvatten door te zeggen dat wij nergens in de Schrift bevolen worden de geboorte van onze Heer te vieren, en God vond het duidelijk onwjs dat de datum zou bekend gemaakt worden. Vandaar dat die altijd onbekend zal blijven en niet ceremonieel hoort herdacht te worden en gevierd. Bemerkt evenwel dat wij *wel bevolen* worden om Hem te herdenken in Zijn dood:

“Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt. **Doe** dat tot Mijn gedachtenis” (Lukas 22:18,19; 1 Korinthiërs 11:23-26).

Zijn dood herdenken is Schriftuurlijk. Elke dag van het jaar kan daarvoor dienen. Zijn geboorte herdenken is niet Schriftuurlijk, ja zelfs buiten-Schriftuurlijk (Deuteronomium 4:2; 12:32; Spreuken 30:6; Openbaring 22:19), of men daartoe nu 25 december zou kiezen of een andere dag.

Als God had verlangd dat de dag van Christus' geboorte zou herdacht worden, dan zou Hij ons de precieze datum gegeven hebben. In occulte kringen is de verjaardag van een persoon de meest belangrijke metafysische dag van het jaar. De Bijbel erkent zo'n betekenis niet. Het is opmerkelijk dat slechts twee verjaardagvieringen opgetekend zijn in de hele Bijbel en dit betrof twee *goddeloze* koningen – en beide resulteerden in een executie (Genesis 40:16-22 en Mattheüs 14:6-10/Markus 6:21-27)!

De apostel Paulus zegt: “Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het **kruis** [**niet de kribbe!**] van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld” (Galaten 6:14). Op zichzelf, vinden we geen redding in de geboorte van de Heer Jezus, want redding werd pas mogelijk door Zijn dood (d.w.z. Zijn bloedstorting) en opstanding. Onze focus zou zich moeten richten op het kruis en onze opgestane Redder, *niet* op een wieg.

Zij die de Heer Jezus liefhebben verheugen zich erin dat Hij geboren werd en leefde als mens onder ons. Maar als we Hem werkelijk willen verheerlijken, en getuigenis afleggen van wie Hij is, dan moeten we ermee ophouden die gezegende gave te huwen met de losbandigheid van paganisme. Laten we alle mengeling met heidense gebruiken opgeven en God op een zuivere manier aanbidden, in geest en waarheid (Johannes 4:23-24), en toon de verwarde wereld dat er een verschil is.

Bibliografie/bronnen

1. Assemblies of Yahweh. *The Case Against Christmas*. Sacred Name Broadcaster, Bethel, PA, 23 pp.
2. Becker, R.F. *The Truth About Christmas*. Chapel Library, Venice, FL, 36 pp.
3. Blanton, Raymond. *The Christmas Lie*. Highways & Hedges Tracts, Liberty, SC, 13 pp.
4. Buday, George. *The History of the Christmas Card*. Putman Pub., New York, 1954, 304 pp.
5. Dager, Albert James. “The Origins of Christmas Traditions”, *Media Spotlight Special Report* Redmond, WA, 1985, 2 pp.

6. Dickey, D.J. & Shetler, Earl. "Should A Christian Celebrate Christmas?" Grace Reformed Baptist Church, Vernonia, OR, 10/89: three-part sermon series – each on a 90-minute audio cassette tape.
 7. Dossey, Donald. *Holiday Folklore, Phobias and Fun: Mythical Origins, Scientific Treatments & Superstitious "Cures"*. Outcomes Unltd. Press, Asheville, NC, 1995 (paper ed)., 232 pp.
 8. Elwell, Walter A. (Ed).. *Evangelical Dictionary of Theology*. Baker Book House, Grand Rapids, MI, 1984, pp. 218-221.
 9. Halff, Charles. *The Truth About Christmas*. The Christian-Jew Foundation, San Antonio, TX, 13 pp.
 10. Halff, Charles. "Is Christmas a Jewish Holiday?" *Message Of The Christian Jew*. November-December 1993, pp. cover, 1,2 & 7.
 11. Helgerson, John C. *Considering the Christmas Issue*. The Church of the Open Bible, Burlington, MA, 12/31/90, 12 pp.
 12. Hislop, Alexander. *The Two Babylons: Or The Papal Worship*. Loizeaux Bros., Neptune, NJ, 1959:Second Edition, 330 pp.
 13. Kohler, John. *Our Baptist Heritage*. Heritage Baptist Church, Salem, IN, Vol. 2, No. 3, 11/92, 8 pp.
 14. McCurry, Robert. *The God Man Has Made*. Heritage Press, Sharpsburg, GA, 8 pp.
 15. Nissenbaum, Stephen. *The Battle for Christmas*. Alfred A. Knopf, New York, 1997, 381 pp.
 16. Pink, A.W. *Xmas* . Chapel Library, Venice, FL, 6 pp.
 17. Schneider, Michael. *Is Christmas Christian?* Chapel Library, Venice, FL, 15 pp.
 18. Spurlin, Ed. *Where Is The Christ In Christmas*. Voice in the Wilderness, Milford, NH, 11/92, 8 pp.
 19. Spurgeon, C.H. "Joy Born At Bethlehem", A Sermon: Delivered on Lord's Day Morning, December 24th, 1871. *Metropolitan Tabernacle Pulpit*, pp. 697-698.
 20. Unknown. *My Lord Has Not Told Me To Do It: The Christian and "Christmas"*. Chapel Library, Venice, FL, 4 pp.
 21. Unknown. *10 Reasons Why Christmas Is Unscriptural*. Chapel Library, Venice, FL, 8 pp.
 22. (Vine, W.E)., Gospel Tract Publications. *The Collected Writings of W.E. Vine, Volume 5*. Glasgow, Scotland, 1986, pp. 436-439.
 23. Willcock, Shaun. *The Pagan Festivals of Christmas and Easter*. Bible Based Ministries, Pietermaritzburg, South Africa, 1992, 76 pp.
 24. Wilson, Greg. *Let's Keep Christ Out of Xmas*: <http://libcfl.com/articles/xmas.htm> . Landmark Independent Baptist Church, Archer, FL, 4 pp.
-

Zie ook:

- "De oorsprong van Kerstmis": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Oorsprong-Kerstmis.pdf>
- "Een van de acht heksensabbatten": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/heksensabbatten.pdf>
- "Christelijke feestdagen vieren?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/feestdagen.pdf>
- "Werd Jezus geboren in een stal?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geborenInEenStal.pdf>
- "De ster van Bethlehem": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Ster-Bethlehem.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm